

תולדות - לג ע"א

העשירות של אותו הפסיפיות
שבהן נברא הקדוש ברוך הוא.
ונקראת شبיעית בפתחו, ר'ה-א
ט) לך ה' הגדרה והגבורה כי כל
וחתפאות והנצח וההוד כי כל
וכי, עד הממלכה. ומה הטעם,
והרי רביעית היא לימים? אלא
משום שהיה הנטיעה האחרונה
ונכללת בשביעית, משום לכך.

ובכל אחד ואחד מן האבות הכיר
את הקדוש ברוך הוא מתווך
האספקלאריה שלו. אברהם הכיר
אותו מתווך חסיד, שהוא מדת
הגדרה, מدت החסד, ימיןו של
הפלך, ועל כן אהנו בה ולא
השאירה לעולמים, ועשה טוב
עם בני אדם, ופרושה, שהרי
מעשיו העלו אוטו לדרגה הוזע.
יצחק הכירו בדרכות הגבורה,
שנוקראת פחד יצחק, ופחד ממוֹנוֹ
לעוולמים. יעקב הכיר אותו מתווך
דרגת התפarterת, שהוא בלוול
מחסד ומפחד, ונקראה אמת,
ואחותו בה. וזה شبיחות (מכחה) תפן
אמת לע יעקב.

יוסף הכיר את הקדוש ברוך הוא
מטווך האספקלאריה היה
שנוקראת כל, ועל כן נתנה תורה על
כלל, شبיחות (בראשית מ') ובכלל
יוסף, ונקראה יסוד עולם.
משה ואחרון הם שני כוריבים,
שהם שמשם הקול של מעלה
מביניהם, ועל כן נתנה תורה על
ידיהם. זהו شبיחות (שמות כה)
ונועדרתי לך שם ודברתי אתק
ונומר. והם שני הכהנים
של מעלה, הם נצח והוד, והם
שני תומכי הגאות.

במוֹן בן יש לה לבירה למטה
שני כוריבים מתחמיה, שיןונים
והוד, ונינון תריין כרוביין לעילא, אינון נצח

מאימא עילאה, דאייה כללא דשבע דרגין
דעמה. וαιיה דרגא דעתך, שעשרה דאיינו
ספיקין, דאייה ביה קודשא בריך הוא.

ויאקי שבעה בקרא, (דברי הימים א כת יא) לך ה'
הגדלה והגבורה וחתפאות והנצח
וההוד כי כל גור, עד הממלכה. ומאי טעמא,
ויהא רביעית היא ליום. אלא בגין דאייה
נטיעה בתראה, ואתכלילת בשביעת, בגין
כח נטלה שמיה, וכזלא חד.

ובכל חד וחד מאבחן, ידע לייה לקודשא בריך
הוא, מגו אספקלאריה דיליה. אברהם ידע
לייה, מגו חסיד, דאייהו מדת הגדרה, מדת
החסד, ימיןא דמלפא. ועל דא אחיד בה, ולא
שבקיק לה לעלמיין, ועביד טיבו עם בני נשא,
ואוקמה. דהא עובדי סליקי לייה בהאי
דרגא.

יצחק ידע לייה בדרגא גבורה, דאייה פחד
יצחק, ודחיל לייה לעלמיין. יעקב ידע
לייה מגו דרגא דתפarterת. דאייהו בלילה מחסיד
ומפחד, ואקי אמת, ואחיד בה. הדא הוא
דכתיב, (מיח ז כ) תנתן אמת לע יעקב.

יוסף ידע לייה לקודשא בריך הוא מגו היה
אספקלאריה, דאייה כל. ועל דא איקרי
יוסף בלבל, דכתיב (בראשית מו י) ויכבל יוסף.
ויאקי (משל י כה) צדיק יסוד עולם.

משה ואחרון אינון תריין כרוביין, דאשתמע
קלא דלעילא מבניינהו, ועל דא
אתיהיבת אוריתא על ידיהו. הדא הוא
דכתיב, (שמות ככ) ונועדרתי לך שם ודברתי אתק
ונומר. ונינון תריין כרוביין לעילא, אינון נצח
והוד, ונינון תריין סמיכין דגופא.

בגונא דא, אית לה למטרונתא לחתא, תריין כרוביין תחותה, דינקין